

Графъ Сентъ-Валлие наумѣва, че самъ Графъ Шуваловъ е предложилъ шесть мѣсяца за Румелия. Конгреса може прочее да стои на този срокъ колкото за Румелия. За България и Румания могатъ да се приематъ сроковетъ деветъ мѣсяца и една година.

Графъ Шуваловъ отговаря, че той е приелъ срока шесть мѣсяца за Румелия само при прѣдположението, че за испразднюването на България и Румания ще се остави срока една година.

Като напомнюва нѣкои думи на прѣдсѣдателя въ четвъртото заседание на Конгреса, Графъ Лонаи обявява, че и ролята на Италия въ Конгреса е примирителна. На това основание Н. Прѣвосходителство прѣдлага да се приеме срока отъ една година за испразднюването на занимаемитъ отъ Рускитъ войски области. „Слѣдъ устѣжикитъ на рускитъ пълномощници въ раздѣлението на България и въ смалението на границитъ на послѣдната, Конгреса би трѣбало да бѣде повече спогодителенъ и да приеме прѣдложениетъ отъ мене срокъ, който впрочемъ малко се отличава отъ срока въ прѣдложението на Графа Андраши“.

Г. Вадингтонъ поддържа мнѣнието на Сентъ-Валлие за постепенното испразднюване. Н. Прѣвосходителство казува, че между Румелия и България има разлика и че самъ Графъ Шуваловъ припозна възможността да се съкрати срока на окупацията въ Румелия. Той прилага, че като Варна останъ на България, рускитъ войски ще намѣржатъ въ това пристанище голѣми леснотии за оттегляването си. Желателно е даже, щото за пътъ на испразднюването да се избере прѣдпочтително това пристанище и да се избави Румания отъ прѣминаването прѣзъ нейнитъ земи на по голѣмата частъ отъ окупационнитъ войски.

Графъ Шуваловъ обявява, че нему не е възможно да приеме таквози съчетание, което надминава пълномощията му.

Прѣдсѣдателя изявява, че Германия и Италия сж съгласни съ Русия, и че сама Австрия е готова да се присѣдини къмъ тѣхъ. Н. Свѣглостъ пита, не е ли възможно на Франция и на Англия да пристагнатъ и тий къмъ мнѣнието на другитъ сили?

Г. Андраши като пристава на сроковетъ отъ деветъ мѣсеца за Румелия и България и отъ една година за Румания,